

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 8

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort.**

Sessió celebrada dia 24 de febrer del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) RGE núm 31/00, de l'Hble. Sr. Conseller d'Interior, per tal d'informar sobre el desenvolupament de les proves selectives per formar part d'un borsí per a cobrir, amb caràcter d'interinitat, places vacants de l'Administració General i Especial de les Illes Balears. 94
 - 2) RGE núm. 103/00, de l'Hble. Sr. Conseller d'Interior, per tal d'explicar la realització de les proves selectives per al borsí d'interins auxiliars administratius, l'anul·lació i la nova convocatòria de les esmentades proves i, en general, per informar sobre tot el procés de selecció per al borsí d'interins. 94
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats.

Primerament, deman si hi ha substitucions.

EL SR. RAMONELL I AMENGUAL:

Sí, Joan Ramonell substitueix Joan Verger.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hi ha altre grup?

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Tirso Pons substitueix Joana Barceló.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions.

I.1) Compareixença RGE núm 31/00, de l'Hble. Sr. Conseller d'Interior, per tal d'informar sobre el desenvolupament de les proves selectives per formar part d'un borsí per a cobrir, amb caràcter d'interinitat, places vacants de l'Administració General i Especial de les Illes Balears.

I.2) Compareixença RGE núm. 103/00, de l'Hble. Sr. Conseller d'Interior, per tal d'explicar la realització de les proves selectives per al borsí d'interins auxiliars administratius, l'anul·lació i la nova convocatòria de les esmentades proves i, en general, per informar sobre tot el procés de selecció per al borsí d'interins.

Doncs el primer punt de l'ordre del dia consisteix en les compareixences número 31/00 i 103/00, presentades pel Govern de les Illes i pel Grup Parlamentari Popular, respectivament, relatives a les proves selectives i a la informació sobre el procés de selecció per al borsí d'interins. Tractant-se les dues del mateix assumpte, la Mesa, en reunió del passat dia 1 de febrer, va decidir refundre en una aquestes esmentades compareixences; va acordar que el Grup Parlamentari Popular, en el torn d'intervencions dels grups, actués en primer lloc per ser un dels dos autors de la petició.

Així, en primer lloc, tindrà la paraula el conseller d'Interior, Josep Maria Costa i Serra, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Bon dia.

Comparec avui davant aquesta comissió parlamentària per informar sobre el desenvolupament de les proves selectives per formar part del borsí per cobrir, amb caràcter d'interinitat, les places vacants de l'Administració autonòmica. La definició de funcionari interí ens diu que són aquells que, per raó de

necessitat o urgència, ocupen llocs a la plantilla mentre no s'ocupen per funcionaris de carrera. La nostra legislació autonòmica remarca això de temporalitat i necessitat.

Quan jo vaig prendre possessió a la Conselleria d'Interior, la situació que hi vaig trobar en matèria de selecció de funcionaris interins era caòtica, rocambolesca. Aleshores hi havia 650 interins treballant per al Govern, de totes els qual només una quinzena havia estat seleccionat mitjançant un barem de mèrits fet a mida del candidat que es volia seleccionar.

Si volem saber com s'accedia a la resta, els ho explicaré breument. Es demanava a l'Inem gent d'un determinat perfil, se l'escollia i, automàticament, se'l convertia en funcionari interí. Segons la legislació d'aquells moments, existien dues formes per a la selecció de funcionaris interins: Una, la primera, prevista al Decret 44/98, que constituïa el sistema ordinari de selecció de funcionaris interins i que havia d'estar formada per les persones que superassin alguna prova selectiva de les convocatòries públiques d'ingrés a l'Administració autonòmica. Segona, regulada en el Decret 67/99, que estava formada per aquells funcionaris interins de l'Administració de la CAIB nomenat amb anterioritat a l'entrada en vigor del Decret 44/98 i que fossin remoguts a conseqüència de la cobertura del seu lloc de treball per un funcionari de carrera. Aquesta bossa tenia caràcter preferent sobre l'altre i l'ordre de prelatió del personal que hi forma part depenia únicament de l'antiguitat, no dels coneixements o mèrits. Per cert, convé recordar que aquest decret va ser aprovat just abans de les eleccions generals del 12 de juny; també abans d'aquestes eleccions s'aprovà un altre decret pel qual els funcionaris interins cobrarien el cent per cent de les seves retribucions, quan molts i molts d'anys no havia estat així. També recordarem que aquest decret, conegut com el Pacte d'estabilitat de funcionaris interins no docents o "decret Matas" no va assolir la majoria sindical ni tampoc no va tenir en compte les recomanacions substancials del Consell Consultiu, i ha estat declarat nul en sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Tornem on érem. A més de les dues formes d'accés esmentades, hi coexistien altres dos sistemes de selecció de funcionaris interins, previst a al disposició transitòria del Decret 44/98, consistent en recol·locar funcionaris interins cessats i nomenar els funcionaris interins com a funcionaris de carrera si complien les condicions del lloc de feina.

Comprendran vostès per què he utilitzat el terme caòtic, perquè resta palesa la manca d'eficàcia administrativa per gestionar els esmentats sistemes de selecció de funcionaris interins, si és que algú era capaç d'entendre-ho.

Una vegada produït el canvi de govern, crec que és necessari explicar el nostre model.

La solució a tots aquests fets feia necessària una modificació de la normativa que recollís el model que el Govern volia impulsar en matèria d'accés a la funció pública autonòmica. Per tant, el Consell de Govern, en data de 5 de novembre del 99, aprovà per decret la regulació, amb caràcter transitori, d'un nou procediment de selecció de funcionaris

interins al servei de la nostra Administració autonòmica, que suposa el compliment escrupolós del principi d'igualtat, capacitat, mèrit i publicitat per a l'accés a la funció pública, a la vegada que un canvi radical en les formes d'actuació política i substancial de continguts en relació amb l'anterior normativa que aprovà, com he dit, abans de les eleccions autonòmiques, el Govern del Sr. Matas.

Aquest procediment té caràcter transitori, a causa que el procediment ordinari de selecció de funcionaris interins s'ha de dur a terme mitjançant una bossa de treball integrada per totes aquelles persones que superin alguna prova selectiva a les convocatòries que despleguin l'oferta d'ocupació pública de la CAIB. Per tant, i fins que no siguin operatives aquestes bosses, s'ha de preveure un règim transitori de selecció de funcionaris interins per donar resposta immediata a les necessitats de mitjans personals que té la nostra administració, ens referim al que preveu l'esmentat Decret 44/98.

L'aprovació d'aquesta normativa suposa un canvi radical en les formes d'actuació política, ja que ha aconseguit un ample consens entre les organitzacions sindicals amb presència a la Mesa General de Negociació de la CAIB, i ha estat aprovat d'acord amb el dictamen emès pel Consell Consultiu. així mateix, suposa un canvi substancial de continguts en el procediment de selecció de funcionaris interins. La normativa anterior constituïa un sistema edogàmic de recol·locació de funcionaris interins que no permetia o dificultava a persones alienes a tal condició l'accés a les places vacants a l'Administració pública de la CAIB i que, a més, els feia creditors de drets preferents i els garantia, almanco, el manteniment de la seva condició de funcionaris interins per un període de sis anys.

L'actual normativa estableix un model de borsins provisionals de treball per cobrir les vacants en els tres cossos i escales de la CAIB, dividits en tres àmbits territorials per illes. Les persones que vulguin integrar-los se seleccionaran mitjançant convocatòria pública, que consistirà en la superació de proves selectives i la valoració de determinats mèrits.

En síntesi, el model de selecció dels interins es fonamenta en els esmentats principis constitucionals d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat per a l'accés a la funció pública. A la negociació i consens sindical, com sabem, hi vam obtenir el suport majoritari a la Mesa General de Negociació en el principi de divisió de funcions entre la conselleria que convoca i dona suport a les proves, els tribunals qualificadors, que examinen i resolen les reclamacions i la fase de mèrits, i la Universitat, membres de la qual redacten els exercicis.

L'objectiu és clar, que l'accés a la funció pública del Govern de les Illes Balears sigui totalment objectiva i transparent i que garanteixi les mateixes oportunitats per a tots els aspirants.

Per passar d'un model del Govern anterior a la nova majoria que governa a les Illes Balears, hem hagut de fer canvis. Apuntem el que han significat: Per primera vegada, s'han fet convocatòries públiques per a la selecció de tots els funcionaris interins. Per primera vegada, s'han publicat a tota la premsa diària anuncis oferint l'oportunitat de participar-hi. Per

primera vegada, s'ha encarregat a la Universitat la confecció dels exercicis. Per primera vegada, s'ha sortejat tots els vocals dels 47 membres qualificadors. Per primera vegada, s'han fet i resolt unes proves selectives sense la participació de polítics dins els tribunals qualificadors. Per primera vegada, els exercicis no han estat ni un segon en mans de l'Administració, del professor que els ha confeccionat han anat directament al tribunal qualificador. Per primera vegada, tots els membres dels 40 tribunals que fins ara han examinat han signat i segellat immediatament després de cada examen els sobres que contenen els exercicis realitzats. Per primera vegada, la composició final de cada borsí es publicava en el Butlletí Oficial de les Illes Balears per al coneixement públic. Per primera vegada, 719 aspirants de Menorca i d'Eivissa s'han pogut examinar sense haver-se de desplaçar a Mallorca, i ho han fet en temps real, tots a l'hora i amb el mateix exercici. Per primera vegada, aquest Govern ha tengut 11.000 sol·licituds per participar a proves selectives. Aquestes xifres donen una idea de l'interès que té el ciutadà a poder-hi participar quan se li ofereix l'oportunitat, en unes proves selectives, objectives i transparents. Això vol dir que confien en nosaltres, o millor dit, en el model dissenyat, perquè no anam d'amagats; és això el que ataca el Grup Popular, que qualsevol ciutadà pugui presentar-se lliurement a unes proves?

Parlem del desenvolupament del borsí. Ara els explicaré quin era el camí de cada examen, confecció per la UIB, recepció pel tribunal i només per aquest, signatura de tots els membres, sorteig de test a desenvolupar, tancament dels sobres i signatura d'aquest, correcció immediata. Exemple: L'examen d'auxiliar es va corregir el mateix vespre, fins a la una de la matinada el tribunal va estar corregint.

He explicat fa una estona la divisió de funcions que hi ha hagut, i ha estat complexa. Ha provocat que una sèrie d'afers tècnics puntuals, que n'han afectat unes quantes però importants, això sí, de les 36 proves dutes a terme fins avui, vostès les hagin convertit en grans notícies. L'anècdota, potser important, convertida en titular. No es pensin, però, que ara vull defugir de la qüestió, ni molt menys. Ara mateix analitzarem quines han estat aquestes qüestions.

En primer lloc, el lamentable episodi del cos d'auxiliars, que es va anul·lar i, per tant, s'ha hagut de repetir, amb les molèsties corresponents per als aspirants, als quals, públicament, vull demanar disculpes, i la suspensió de l'examen de químics per una malaltia del professor que havia de redactar els exàmens. Crec que aquests dos casos han aparegut prou als mitjans de comunicació i que l'explicació donada per la Universitat és suficient i no cal que els la recordi. Ara bé, potser s'hauria d'impulsar un marc de control entre la conselleria i la UIB que supervisàs tot el desenvolupament de les proves i pugui assumir, com a conseller d'Interior, aquesta tasca, com a meva.

També referit a l'exercici del cos d'auxiliars, a l'examen repetit, algunes preguntes de la part de cultura general van ser criticades per alguns dels opositors de Menorca en considerar-les excessivament localistes de Mallorca. Bé, no entraré a discutir el centralisme de Mallorca sobre les altres illes, sinó que parlant estrictament d'aquesta crítica, em remet als resultats

de les proves: el 90% dels presentats a aquesta prova realitzada a Menorca i a Eivissa van aprovar. Amb això crec que es pot entendre aquesta qüestió.

Una altra crítica que vostès han inflat ha estat que eren unes proves molt centralitzades aquí, a Mallorca, quan resulta que 300 opositors menorquins s'han examinat a Menorca i 342 a Eivissa. D'això diuen centralisme. Crec que convé recordar quantes proves en aquesta comunitat s'havien fet i quants menorquins i eivissencs s'havien pogut examinar a les respectives illes. Amb això no vull dir que la conselleria estigui satisfeta. Entenem que s'ha de treballar per millorar fins i tot aquesta qüestió.

La darrera qüestió apareguda als mitjans de comunicació ha estat la suspensió del borsí d'assessors lingüístics, però com que ningú no ens n'ha demanat res, no faré cap comentari i esperaré a la rèplica, per si volen que en parlem.

És obvi que aquest conseller lamenta profundament aquests fets. Tots, i jo el primer, desitjariem que no n'hi hagués hagut cap, de titular irònic, però la celeritat, i ho dic des d'una perspectiva crítica, en la realització d'aquest tipus de proves, i vull recalcar que mai no s'havien fet juntament amb la voluntat de cercar, per damunt de tot, l'objectivitat i la transparència, els ha provocat. Només s'equivoca qui fa coses.

Però aquestes qüestions no fan desmerèixer el conjunt de l'objectiu. Per primera vegada en 17 anys d'autonomia s'han fet unes proves selectives absolutament objectives. Això ningú no ho podrà posar en dubte, i és important. Cap membre dels 47 tribunals ni cap dels professors que han redactat els exercicis ni cap dels funcionaris que han col·laborat en l'execució d'aquest projecte han rebut cap indicació sobre el que s'havia d'aprovar o el que s'havia de suspendre, cap. Les instruccions sempre han estat cercar l'objectivitat i la transparència per damunt de tot.

Aquest Govern té i tindrà sempre com a objectiu per a l'accés a la funció pública garantir per damunt de tot l'objectivitat i la transparència. Qualsevol ciutadà que vulgui presentar-se a proves selectives ho pot tenir ben segur, ara i sempre; tothom té i tindrà les mateixes oportunitats i les proves selectives que faci seran les úniques que decidiran el resultat. Així tot, crec que sempre es pot i s'ha d'aprendre i millorar. En aquest sentit, pens que en el futur s'ha de continuar pel camí que hem començat, mantenir la divisió de funcions entre l'Administració, els tribunals qualificadors i la Universitat, i millorar un aspecte, la relació entre els tribunals i la Universitat. Pot resultar positiu per a futures proves que cada tribunal s'entrevisti amb els professors o professor que hagin de redactar els exercicis, abans de la seva concepció, per explicar-los el que volem i que després s'entreguin, per tal que els professors expliquin el que han fet. Per ventura s'hauria de crear una comissió permanent UIB-conselleria per vetllar pel bon funcionament de les proves.

Això no obstant, vull que quedi constància que els tribunals han estat perfectament legítims per redactar els exàmens, al marge de la col·laboració amb la Universitat, qui té la darrera

paraula i decideix, és a dir, qui fa i desfa és el tribunal, segons el Decret 27/94, que recull aquesta autonomia.

Ja he explicat el paper de l'Administració, dels tribunals qualificadors i de la Universitat.

Aprofit aquesta oportunitat per agrair a tots els membres dels tribunals, a tots els professors que han participat en la redacció dels exercicis i a tots els funcionaris de la Conselleria d'Interior la seva magnífica col·laboració i els seus esforços.

Vostès ens han criticat, i molt, per fer una cosa que vostès varen ser incapaços de fer, però fins avui ni vostès ni ningú no ha qüestionat la transparència d'aquestes proves, i no ho han fet perquè és inqüestionable. És un orgull haver fet això, i més encara quan miram les xifres del borsí i veim que ha afectat fonamentalment dos col·lectius amb un alt índex d'atur, les dones i els joves.

Acabaré amb unes xifres perquè vegin i s'adonin d'una vegada per totes del resultat del borsí. A hores d'ara, s'han examinat 5.300 aspirants, corresponent a 40 cossos i escales. D'aquests, 377 ho han fet a Menorca, i 342 a Eivissa. Dels 36 cossos i escales ja examinats n'hi ha 19 amb resultats definitius, dels quals hi ha 8 amb resultats ja publicats al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i 7 més pendents de publicació, però ja tramesos.

I tot això llevat de les proves de català que es feren per desembre. Totes les proves s'han fet en el que duim del 2000, des del 23 de desembre fins al 29 de febrer. En menys de dos mesos haurem fet 47 proves distintes i vostès en 16 anys de govern no ho varen fer.

I aquest, amb tot el que he exposat, és el model de funció pública que estam fent, és un nou significat del que és públic, escrit amb majúscules dins aquesta comunitat, i crec que vostès no han entès el que això significa. Sempre han confós la cosa pública amb la particular. I qui ha sintetitzat molt bé aquesta idea, i permetin que la citi textualment, és el catedràtic de dret constitucional Joan Oliver Araujo en un article publicat a la premsa local que deia: *"Pienso que a la derecha mallorquina le conviene sosegar. Tras las elecciones del pasado mes de junio, perdió el gobierno de la comunidad autónoma y todavía no se lo puede creer, hacía tantos años, tantos siglos que gobernaba que había llegado a creerse que el poder balear, sus cargos, sus medios materiales, el boletín oficial, sus edificios, sus interinos, sus interinos, eran de su propiedad. El gobierno progresista habrá tenido la virtud de recordar a nuestra derecha que cuando entras en un despacho público nunca has de pensar que es tuyo, sino que es un bien público al servicio de los ciudadanos"*.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En aquest moment, després de la intervenció del conseller, procedeix la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, però crec que seria excessiu;

si pareix bé a tots els portaveus, podria ser de 10 minuts, atès que el tema és prou conegut per tothom. Doncs, d'aquí a 10 minuts prenem la sessió.

Recomença la sessió.

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats.

Agraesc, en primer lloc, la compareixença del conseller per explicar-nos, bastant per damunt, la veritat, la situació absurda i allucinant a què s'han vist sotmesos molts de ciutadans d'aquestes illes, i no sols això, la situació de ridícul que hem viscut tots els habitants de Balears, perquè no agrada a ningú que tot Espanya es rigui de Balears.

Jo crec que abans d'analitzar i comentar el que ens ha dit el conseller, s'ha de fer un poc d'història, com ha fet el conseller, de tota la política de personal que hem viscut i que vivim d'ençà que el pacte d'esquerres va entrar en el Govern d'aquestes illes, perquè tot el que ha passat amb aquestes proves no és més que un més dels greus errors i del sectarisme que ha arribat a aquesta terra.

Varen començar amb molta gent acomiadada per motius ideològics, apart que la gent, quan es queda sense feina, es queda en una situació greu, el pitjor va ser el tracte humiliant a què es va veure sotmesa, gent acomiadada injustament com es demostra perquè fins ara duim més de 150 milions públics pagats per comiats improcedents.

Continuaren amb una persecució contra els interins no docents del Govern.

El Govern va assentir a un recurs judicial en què Comissions Obreres impugnava el concurs oposició que va deixar convocat l'anterior Govern, un concurs-oposició exactament igual, exactament igual, que el que va convocar el pacte d'esquerres al Consell Insular de Mallorca. Encara estam pendents de la sentència, però no es preocupi, Sr. Conseller, que, sigui quin sigui el sentit de la sentència, vostè en sortirà malament. Si s'anul·la el concurs oposició, s'anul·larà el del Consell Insular de Mallorca i amb gent que ja ha fet l'oposició, i si no s'anul·la el concurs oposició, vostè haurà de dimitir perquè que tot un govern (...) a un recurs per inconstitucional i que després no ho sigui, enlloc de defensar els seus treballadors davant els sindicats, és motiu de dimissió immediata.

Continuam. Després va sortir una sentència que anul·lava el pacte d'estabilitat del personal no docent de la comunitat. Ho ha dit el conseller. El conseller va fer en aquell moment una roda de premsa en què deia que a la fi una sentència donava la raó al pacte d'esquerres.

Tot era meravellós fins que la Plataforma d'Interins, el sindicat CSIF i el Grup Parlamentari Popular varen denunciar

que els docents tenien el mateix pacte. El CSIF ha demanat a l'Administració la revisió d'ofici d'aquest pacte, i què ha fet el Sr. Costa? Res. Hem vist com ha dit que era un sistema endogàmic i caòtic, en canvi, el pacte d'estabilitat del personal docent sí que agrada a aquest Govern, tal vegada, de nou, per motius ideològics.

I el darrer pas que ha fet aquest Govern en matèria de personal ha estat convocar un borsí d'interins que ha estat un desastre i un ridícul.

En primer lloc, es convoca un borsí d'interins en lloc de fer l'oposició d'una vegada per totes, és a dir, la idea del nou Govern és crear més interins. S'ha enganat la gent, perquè s'ha fet una campanya publicitària de l'Administració de tots per a tothom en què s'han presentat 11.000 instàncies, quan vostè sap que de tota aquesta gent aprovada només uns 100 o 200 seran col·locats, els altres en quedaran fora.

En segon lloc, es canvia el temari que sempre s'havia utilitzat a la comunitat autònoma. En lloc d'exigir, com sempre, coneixements de la Constitució Espanyola, de l'Estatut d'Autonomia, de les institucions autonòmiques, etc., s'elaboren unes proves de selecció en base a tests psicotècnics. Jo ja vaig tenir ocasió de demanar-li en aquesta comissió per què aquest canvi de temari, perquè jo sospitava que aquest canvi de temari es feia per perjudicar els interins, els interins que fins ara estudiaven temaris concrets. En qualsevol cas, el resultat ha estat el que ha estat. "Contesta sí, no, o a veces: ¿Tienes ideas sucias? ¿Quieres a tu madre? ¿Te han dicho alguna vez si eres limpia, aseada y ordenada? ¿Crees que las profecías se están cumpliendo? ¿Te gusta ir a cazar? ¿Hacías novillos en el colegio? ¿Crees en los ángeles? ¿Te gustaba ir al colegio? ¿Te asusta que la policía persiga a tu familia? ¿Te has mareado alguna vez? Si te enfadas con algún familiar, ¿tienes rencor? ¿Te han pedido consejo alguna vez? ¿Pegarías alguna bofetada a alguien? ¿Te has sentido útil alguna vez? ¿Hay en tu familia peleas de vez en cuando? Si alguien te hace algo, ¿te gustaría pegarle, por orgullo? ¿Te expulsaban del colegio? ¿Tienes miedo de estar en un sitio amplio y a la luz del día? ¿Eres cotilla? ¿Te gusta comprarte ropa cara? ¿Te gusta mirar las páginas de sucesos en los periódicos?" Això és el que, de moment, he trobat, però vostè m'ha de trametre els exàmens, i no es preocupi, que miraré totes les preguntes.

Idò bé, més de mil ciutadans d'aquestes illes varen haver de contestar aquestes imbecilitats, aquests dois que atemptaven contra la intimitat personal, protegida per la Constitució, i contra els principis d'objectivitat i mèrit per seleccionar els funcionaris. Tot Espanya s'ha rigut de nosaltres. I quina va ser la resposta del conseller? Donar la culpa a la Universitat, aquesta va ser la seva resposta en aquell moment i ara, pel que veig, culpar la Universitat i després fer un comunicat de premsa en què diu que no, que la Universitat mereixia tot el respecte del conseller.

També el president del Govern de les Illes Balears va dir que la culpa era de la Universitat i que fins i tot es plantejava rescindir el contracte amb la Universitat. I de nou, el ridícul. El

rector de la Universitat va fer una roda de premsa i va dir que no hi havia cap contracte.

La veritat és que tot això era digne d'una pel·lícula dels germans Marx.

La realitat és que hi ha una professora associada a la Universitat a qui s'ha donat part de la culpa, però el rector va dir que també els tribunals eren culpables i la pròpia conselleria, que va fer l'encàrrec telefònic dia 17 de desembre.

Per tant, Sr. Conseller, hi ha moltes qüestions a resoldre. En primer lloc, quantes reunions varen fer els responsables de la conselleria amb els professors de la Universitat?, perquè si tot es va limitar a una cridada telefònica dia 17 de desembre, a punt de començar les festes de Nadal, malament, molt mal organitzat per la seva part. M'agradaria saber si hi havia qualche escrit amb registre d'entrada per encarregar les proves i en què es fixassin els criteris. En segon lloc, per què els tribunals d'oposició no varen poder obrir els exàmens fins al moment de les proves? Jo no sé si varen ser instruccions seves o si el tribunal no va complir les seves funcions, però crec que varen ser instruccions seves, i sap per què, perquè vostè el que volia era que el tribunal actuàs com sempre, com sempre ho ha fet, encara que vostè digui mentides, i el tribunal no coneixia el contingut de l'examen perquè abans es triaven els temes amb unes bolles, però aquestes proves eren diferents, perquè eren un test psicotècnic, que mai no s'havia emprat en aquesta comunitat, i vostè va fer que el tribunal també fes el ridícul, perquè el tribunal, per primera vegada en la història d'una oposició, s'ha transformat en ajudants d'aula, sí, Sr. Costa, en ajudants d'aula, com el fet que surtin a intranet les notes del grup A i es retirin perquè ni tan sols s'havia reunit el tribunal o com les proves de química, que no es varen fer perquè el tribunal no tenia l'examen, i la culpa no era del tribunal, perquè el tribunal tenia instruccions d'arribar al lloc de l'examen, que ja li donarien, la responsabilitat és seva, Sr. Conseller, seva, perquè vostè directament o el seu equip, per tant, vostè, va actuar malament.

Vostès mouen 11.000 instàncies i no s'ocupen de res, els altres són els responsables, i no és així, Sr. Conseller, continuar sense voler assumir responsabilitats. El mateix del fet que no hi hagi contracte amb la Universitat, per què no hi ha contracte?, no ens ha dit res d'això, de la Universitat, del contracte, vostè va parlar a la premsa de 12 milions de pessetes, s'ho va inventar, conseller?, i el president va parlar de rescindir el contracte amb la Universitat, també va mentir el president? Sr. Costa, qui havia de fer el contracte? Supòs que també serà culpa del rector, miri, quan nosaltres governàvem, un expedient de despesa s'iniciava abans de contreure la despesa, es feia des de la Unitat de Gestió Econòmica, s'enviava a fiscalitzar a la Intervenció i s'autoritzava la despesa pel conseller o pel Consell de Govern, segons la quantia. Jo no sé si és que ara tot això ha canviat i els diners públics es gasten per telèfon, però li record que la Llei de contractes ho prohibeix, per tant, vostè ha fet una cosa il·legal.

I, per acabar, Sr. Conseller, els més perjudicats, els opositors han hagut de tornar a examinar-se, a fer una matinada, a agafar

el cotxe, a passar nervis, tot pel descontrol de la seva conselleria. Sí, Sr. Costa, no li agradarà que li digui, però vostè és el responsable principal d'aquest desgavells. Però fins i tot quan es repeteixen les proves hi torna a haver irregularitats i actituds de discriminació, les preguntes varen ser de nou al·lucinants, perquè es va fer una discriminació entre illes, i, a més, varen tornar a ser preguntes ridícules, perquè si un sap o no sap on està ubicada la Plaça dels Patins de Palma, la veritat és que no entenc molt que això formi part de la cultura general.

I pel que fa a altres proves del borsí, cada dia, Sr. Conseller, cada dia surten als mitjans de comunicació irregularitats, anul·lacions, que si les titulacions exigides a la web d'Internet del Govern estaven equivocades i ho varen pagar de nou els opositors, que si s'han ajornat diverses proves del gener perquè no estaven fets els exàmens, que si un jutge ha suspès les proves de filòleg català, què sortirà demà, Sr. Costa?, jo estic esperant a veure què sortirà demà d'aquestes proves.

M'ha de reconèixer que tot el procés ha estat mal organitzat, mal controlat i mal gestionat. Les coses, quan es vigilen solen sortir almenys normals, però no desastroses, com aquestes. Li diré una cosa, Sr. Conseller, una vegada li vaig dir que el tema de la funció pública li explotaria en les seves mans, i ja ha començat, encara falta més, però tot arribarà. No fa falta que esmenti Oliver Araujo que té el carnet del PSOE, jo no necessit esmentar ningú, li ho dic jo, li explotará el tema de la funció pública. I li donaré un consell, faci un gir a la seva política de personal, sé que no ho farà, però li repetesc que és un consell que li don, ben convençuda. I, per acabar, li diré que entenc que li agrada molt estar assegut a la seva cadira de conseller, però tota aquesta situació dels germans Marx que vostè ha creat, no el fan digne d'aquesta cadira.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Més grups que vulguin intervenir? Per part del PSM, el Sr. Bosco Gomila té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer vull agrair la presència del conseller i les explicacions que ens ha donat sobre aquestes proves que ha realitzat la conselleria per tenir un borsí d'interins on cada vegada que es produeixin vacants, es pugui anar a triar el primer de la llista per cobrir aquella plaça que ha quedat vacant, i sempre tenint en compte que aquestes proves es feien per ocupar llocs de manera provisional fins que s'acabés la motivació que ha fet que aquella plaça sigui vacant.

Però jo vull recordar que en temes de personal, en aquesta comunitat autònoma ja hi ha història i no partim de zero, a nosaltres el que ens agrada d'aquesta compareixença és que no han entrat al fons de la qüestió, de la contractació de personal, pel que fins ara es venia criticant o els nostres grups ho venien criticant quan érem a l'oposició, que era perquè no donava igualtat d'oportunitats a tots els ciutadans per poder ocupar places, ja fos d'interins o de funcionaris d'aquesta comunitat

autònoma. Vull recordar també que aquesta comunitat autònoma té un conseller de la funció pública condemnat per prevaricació per les resolucions dictades en la gestió en qüestions de personal.

Vostè ens ha explicat a la seva intervenció com havien entrar la majoria dels interins, amb una cridada a l'Inem, sol·licitant un determinat perfil, per tant, si el sol·licitant de la feina a l'Inem sabia el perfil que podia sol·licitar la comunitat autònoma, era ben fàcil ser contractat, en aquest cas, ser "enxufat" per la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per açò es donaven, amb l'altre govern, situacions curioses, on una part important d'interins d'una determinada conselleria o d'una determinada direcció general eren del mateix poble que el director general. Per tant, per primera vegada, i vostè ho ha dit, s'ha tingut en compte la qüestió d'igualtat, de mèrit, de capacitat i de publicitat, i açò ningú no li podrà discutir, per primera vegada s'ha fet una convocatòria pública, la Universitat ha fet les proves, les proves no han passat pels polítics i el més important és que els aspirants de Menorca i d'Eivissa han pogut fer aquestes proves a l'illa. Algú ha parlat de matineses per arribar al lloc de l'examen, però és que abans no bastaven les matineses, sinó que havies de venir a Palma per fer els exàmens per entrar a l'administració de la comunitat autònoma o de l'administració de l'Estat.

També algunes qüestions que s'han criticat, si les proves eren molt mallorquines i s'han tatxades de localisme, a mi em va sorprendre perquè al diari que vaig llegir aquesta notícia, es deia que una de les qüestions que feien que fos molt mallorquina, era que demanaven el lloc on havia nascut Francesc de Borja Moll, i curiosament, Francesc de Borja Moll, com tots vostès saben, va néixer a Ciutadella de Menorca. Per tant, ningú no posa en dubte, la gent fa befa de les preguntes que es van fer i que es van repetir per part dels interins, jo crec que assumint, per part de la conselleria que hi havia hagut una errada i una equivocació i, per tant, es va rectificar, però ningú no entrarà en la qüestió de fons, que era com s'entrava fins ara a treballar en aquesta comunitat autònoma, i com s'hi entrarà a partir d'ara.

S'ha parlat també de la persecució dels interins, a mi m'ha sobtat perquè s'ha eliminat el qualificatiu de persecució ideològica que fins ara s'havia utilitzat, perquè en el debat de l'esmena a la totalitat que hi va haver de la seva conselleria, es parlava de persecució ideològica dels interins, el portaveu del PSM en aquell moment, el Sr. Alorda, va dir que clar, si era una persecució ideològica volia dir que tots els interins eren del Partit Popular, ja que el pacte d'esquerres els perseguia, per tant, si hi havia hagut nepotisme per entrar-los, és a dir, que se'ls havia demanat una determinada afiliació, perquè tots eren ideològicament d'una banda, és evident que era una qüestió que nosaltres, des del PSM, en aquest cas, volíem que es corregís.

Per tant, Sr. Conseller, nosaltres el volem felicitar perquè 11.000 ciutadans han confiat que a partir d'ara, a partir del canvi de govern de la comunitat autònoma, les possibilitats per entrar a treballar a l'administració es faran en base al mèrit i a la capacitat, i no en base a altres qüestions, com es venia fent fins

ara, i si d'aquests 11.000 només n'aproven 100 o 200, tots sabem que per entrar a l'administració pública s'han d'aprovar unes oposicions i que, moltes vegades, normalment es presenta moltíssima més gent de les places que es volen adjudicar. Per tant, tots els que participaven en aquestes proves saben que la situació a què s'enfrontaran és aquesta, saben que les places són limitades i que, per tant, dels 11.000 n'entraran un 10, un 15 o un 20%, però, com a mínim, s'ha garantit a aquestes 11.000 persones, el dret a concursar, el dret a demostrar els seus coneixements i els seus mèrits i que si (...) treball a la comunitat autònoma, serà perquè han fet un bon examen, serà perquè són en condicions d'accedir a aquest treball per la seva capacitat i pels seus mèrits, i no perquè són amics, familiars o tenen un determinat ..., són amics, familiars de qualque alt càrrec, o perquè tenen un determinat carnet de partit polític.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gomila. Per part del Grup Socialista, té la paraula el Sr. Cànoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Després d'escoltar detingudament el conseller d'Interior, a qui agraesc la seva compareixença en aquesta comissió, vull manifestar que la posició del nostre grup, el Grup Parlamentari Socialista, és de total suport a la política general en matèria de selecció de funcionaris interins i, per tant, al model d'execució de l'esmentada política que s'ha concretat en la creació del borsí d'interins.

Coincidim en la definició del model de selecció, que es fonamenta en els principis, com ja s'ha dit, constitucionals, d'igualtat, capacitat, mèrit i publicitat, per a l'accés a la funció pública. Rebutjam qualsevol altre sistema de selecció que suposi privilegis fora de la legalitat vigent per a alguns ciutadans i que n'exclouï d'altres. Som conscients que la complexitat de seleccionar interins per a 47 cossos i escales de l'administració general i especial del Govern, i fer-ho en un període tan breu de temps, ha provocat petits incidents que no desmereixen gens ni mica el fons de la qüestió. Per primera vegada -i ho vull remarcar-, per primera vegada els funcionaris interins del Govern d'aquestes Illes Balears, han estat seleccionats de forma objectiva i transparent, aquest era l'objectiu i creim que s'ha aconseguit clarament, per tant, ara volem manifestar la nostra satisfacció i expressar-la al nostre conseller, el conseller d'Interior, creim que aquest és el camí a seguir per damunt de problemes de gestió puntuals que puguin sorgir.

Com molt bé ha dit el conseller a la seva intervenció, només s'equivoquen els que fan coses, els que no es poden equivocar mai són aquells que, durant els darrers set anys, no han estat capaços o, el que és pitjor, no han volgut, no han tengut voluntat política, de convocar proves per a l'accés a la funció pública o a l'interinatge i que, en tot cas, aquestes proves que han fet han estat prescindint totalment i absolutament de les

garanties constitucionals, dels principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. Ara, aquests principis, nosaltres creim des del Grup Parlamentari Socialista, que estan garantits.

Endavant, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cánoves. Per contestar, té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Interior, que ho pot fer globalment o de manera separada, com vulgui.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, donar les gràcies pel suport que ha manifestat el Grup Parlamentari Socialista i el grup del PSM, i per l'exposició que han realitzat. Faré algun esment a les qüestions plantejades per la Sra. Cabrer.

Jo no voldria que el meu inconscient o l'ímpetu que de vegades tenc, em traeixi, i em faci entrar en un debat que jo crec que davallaria el que ha de ser el debat parlamentari quant a l'adjectivització constant i a mirar de cercar la crispació. En trenta segons d'intervenció de la Sra. Mabel Cabrer, ha esmentat "absurda, allucinant, mentides, ridículs", amb un interès clar de tensionar el que és la funció pública i, en definitiva, reduir els debats parlamentaris que es produeixen a comissió, a l'insult. És una feina que la hi deixaré a vostè, i el temps a cadascú ens col·locarà al seu lloc, crec que vostè hauria d'aprendre del millor parlamentarisme que s'ha vist en aquesta cambra, i començar a fer intervencions més serioses i no intentar reduir al sentit del ridícul, que ara ho veurem, el debat que tenim vostè i jo sobre funció pública.

Però, parlem de ridículs, n'hem de parlar tots i ben clar, i vostè ha fet una pregunta d'aquestes que sortien al test que em permetre contestar, "*si alguno le hace algo, ¿le gusta pegarle?*", i jo li contestaré una cosa, el que busca un debat ha d'estar disposat a la discussió clara i contundent, i així també ho miraré de fer en aquest debat. Però sobre els ridículs en parlem, i vostès, a quin butlletí oficial publicaven les proves?, quin termini de presentació d'instàncies varen tenir?, quin temari o barem de mèrits tenien i on estaven publicats?, on es varen publicar els resultats, quins terminis per reclamar tenien els aspirants?, on es varen publicar els nomenaments? Jo li ho diré: enlloc. En canvi, aquest govern ho ha publicat a tota la premsa, ho ha publicat al *BOIB*, ha donat un termini de deu dies hàbils per presentar instàncies, tots els aspirants han hagut de superar una prova selectiva totalment objectiva, que vostè ni l'ha qüestionada, tots els aspirants han pogut revisar el seu examen i presentar-ne les relacions. Tots els integrants del borsí són publicats al butlletí, què li semblen les diferències?

Vostè em parla de persecució ideològica, jo li parlaré de consecució ideològica, que és un concepte que també s'ha de posar damunt la taula, i li faré l'estadística, caps de llista autonòmics i municipals, del Partit Popular, funcionaris de carrera 8, interins 3, laborals eventuais 1; integrants de llistes

autonòmiques i municipals, funcionaris de carrera 27, interins 24, laborals fixos 4, laborals eventuais 12. És consecució ideològica. Vostè analitzi quant puja això i el total de les llistes del Partit Popular i veurà la incidència clara que té l'administració pública en el seu conjunt dins el marc del Partit Popular. Per això no m'estranya que vostès també es fiquin nerviosos quan es parla de funció pública, perquè afecta els seus càrrecs públics electes. Jo l'entenc, el seu nerviosisme, però és bo que en aquesta comissió s'expliqui i que així l'opinió pública a través dels mitjans de comunicació també puguin entendre el seu propi nerviosisme.

Bé, més ridículs. Vostè parla de "xapusses" de no sé què, jo no en volia fer esment, però evidentment al Parlament cal dur-hi les qüestions preparades, i no miraré en absolut de personalitzar-li, però sí que li diré les propostes de com es contractava abans i li diré, "assumpte, proposta de contractació mitjançant nomenament de funcionari interí d'acord amb la instrucció núm. 1/98, de la Direcció General de Personal. Firmat: Margarita Cabrer González. Secretaria General Tècnica". Li llegiré un vestit a mida preparat per vostè. Ho fa segons un annex: "Relació de mèrits específics que es podran valorar: coneixement oral i escrit del català a nivell d'usuari, coneixement bàsic dels sistemes operatius Unix Solaris -si després hi ha algun tècnic, que m'ho expliqui-, coneixements avançats BBDD, Oracle 7, Oracle 8", tot això són unes condicions, i podria continuar, d'aquest vestit a mida realment realitzat per vostès. N'he dut tres i els podria anar repetint, tots firmats per vostè.

I diran, i això, per què és un vestit a mida?, perquè tal vegada hi ha gent que no ho entén. És molt fàcil, primer es contracta per urgència, un mes o dos, i després se li diu, no et preocupis, ara et faig el vestit, evidentment per fer un vestit primer s'ha de saber la persona a la qual s'ha de posar el vestit, com que ja el tenim allí, el tenim treballant amb aquest sistema, es fa una convocatòria i es demana a l'Inem, i evidentment, prèviament se li ha dit, escola, apuntat't a l'Inem, se'n va, s'apunta i evidentment només hi ha una persona que pot sortir ... I això és la privació de l'accés públic als ciutadans que vostè ha firmat, per donar-lo a amics i a coneguts. I això, aquesta responsabilitat política és personal de vostè, i no és fer el ridícul, això? I tant que ho és.

Per tant, aquest reconeixement privat que fan els membres del Partit Popular que nosaltres també en varem "enxufar", perquè no sempre parlem del que va passar abans, prèviament seria bo, saludable democràticament, que féssim l'exercici crític de reconèixer davant de la màxima institució els casos d'"enxufisme polític" que vostès varen realitzar i vostè personalment. Crec que no té massa autorització ni moral nio política, per poder parlar avui vostè de funció pública.

Però, evidentment que n'hi ha hagut d'errors, i d'altres que no han sortit als diaris, per exemple, vostè, com a funcionària de carrera no es va presentar i havia de ser tribunal, com d'altres membres que hi havien de ser, com el Sr. González Ortea i d'altres, això tampoc no ha sortit i, per què vostè va obviar les seves responsabilitats?, va donar alguna explicació a la funció pública de per què no ho feia? Crec que moltes vegades

succeeixen coses perquè no hi ha una corresponsabilitat clara davant totes aquestes qüestions.

Per tant, jo el que sí els voldria dir és que crec que seria bo fer, en primer lloc, un exercici crític, com jo ara pretendré fer, per si a algú no li ha quedat clar i s'ha pensat que no he fet el més mínim exercici crític, i no hi ha pitjor qüestió que qui no vol sentir l'exercici crític que abans he mirat de fer. Però el que no els consentiré o tendran la rèplica oportuna, quan parlin de la ridiculització actual, perquè em sent totalment satisfet del disseny del model que s'ha realitzat des de funció pública, independentment dels errors, però vostès sí que en tenim un de ridícul, i gros.

Continuarem. Fa esment a la qüestió de la Universitat, jo els respectaré que vostès, amb preguntes escrites, amb compareixença, mirin de fer una relació de preguntes per veure que jo miri de fer una crítica a les preguntes per després anar a la Universitat i dir, "no ho veus com el conseller ataca la qüestió de les proves de la Universitat?". Jo, en la meua primera intervenció, he fet una anàlisi crítica de quina havia estat la relació entre la Conselleria d'Interior i Universitat, i assumint les pròpies responsabilitat, que havien faltat uns mecanismes de coordinació i de control entre conselleria i Universitat, i aquests eren els mecanismes per poder entrar a valorar, respectant la llibertat científica de la Universitat, però sí que s'hagués pogut fer un seguiment. Li diré, per altra banda, per si no ho té present, que l'any 97, el conseller de Funció Pública Berastain, va firmar un conveni de col·laboració i que mani cap tipus de comissió entre el govern anterior no va funcionar amb la Universitat. Nosaltres sí que, a partir d'una crítica assumida, mirarem d'impulsar que les col·laboracions amb la Universitat tinguin uns mecanismes de control perquè una institució amb el prestigi de la Universitat, no pugui tenir cap tipus de ressentiment i el que és més important, que els ciutadans que han confiat en aquest nou model de funció pública no sofreixin aquestes sorpreses com hi ha hagut.

Però jo no entraré a fer cap qualificatiu de les preguntes que s'han realitzat, és un model que hem dissenyat, no és un model perfecte i de vegades tenen aquestes coses que costen d'entendre, però vostè si pretenia de la meua intervenció que jo li fes una valoració de les preguntes, sàpiga que cap, assumesc el model que hem dissenyat i únicament dir-li que establim els mecanismes necessaris perquè això no torni a succeir, i dir-li que aquesta és tant la voluntat d'aquest govern progressista com de la pròpia Universitat de les Illes Balears. Però sàpiga que l'intent de politització i d'enfrontament a aquesta comunitat entre Govern i Universitat no parteix d'altres paraules que de la seva pròpia intervenció, sàpiga que no ho ha aconseguit.

Diu que hem creat falses expectatives, les expectatives, hi ha hagut molta gent, 11.000 en principi que es varen apuntar a aquest borsí, hi ha hagut molta gent que s'ha presentat a la totalitat de les proves, però nosaltres en cap moment no vàrem plantejar que això fossin llocs de feina, evidentment que hi ha hagut molta gent que s'ha apuntat, però el que sí que crec que és important dir-li és que hi ha una diferència substancial quant a les falses expectatives, quan vostès contractaven,

contractaven ja sabent a qui anomenarien, i a aquesta gent que quedava pel camí sí que els creaven unes falses expectatives, perquè volien fer creure que hi havia un sistema objectiu que era inexistent. Això sí que és falta o crear falses expectatives, vostès en van crear dia a dia, convocatòria a convocatòria d'aquestes que feien anant via Inem.

Hi havia una qüestió que vostè ha plantejat, que en el capítol de la Universitat no havia fet esment, i no ho voldria deixar de banda, si hi havia contracte o no n'hi havia. En tot moment, la relació, vostè sap que hi ha un conveni marc amb la Universitat de les Illes Balears, firmat per l'anterior govern, i que hi va haver una sol·licitud que es realitzàs un servei per part de la Universitat de les Illes Balears. Per primera vegada, hi va haver una assumpció per part de realitzar aquests serveis, i a això vostè ho tituli com vulgui, però no tenc el menor dubte de les afirmacions que he realitzat en tot moment, i sàpiga que quant als costos, és a dir entra dins uns barems totalment objectius quant a la feina que es realitzi i que varen fer un càlcul del que podria ser aquest servei, i li ho dic amb tota tranquil·litat i el que dóna a vegades la tranquil·litat d'estar dins un govern, ja ho sabrem el que costa, estan totalment establerts els mecanismes objectius, la Universitat i el Govern tenen uns barems i s'establirà el preu, i si ho vol saber, el preu oscil·la als nivells que li he dit, amb un marge, després tal vegada hi pot haver un índex de fluctuació, bé, faci una pregunta i a veure si em vaig errar, crec que això s'ha de mirar de fer de l'anècdota el debat important que tenim, quin és el model que es planteja en contraposició a un model anterior, quines són les deficiències que nosaltres hem detectat i quines són les mesures que volem prendre per rectificar. I a més, ja ho he dit a la primera intervenció, no voldria que ningú, que cap grup no veiés en la meua intervenció, el més mínim, que no veiés una suficient anàlisi crítica, dir que entenc també, com he dit abans, que les proves de selecció o de realitzar per a interinatges i pel que són els funcionaris de carrera, moltes vegades les administracions, totes, tenen unes necessitats molt urgents, i tal vegada nosaltres també hem contribuït a aquesta celeritat, i aquesta celeritat no sempre és bona, ho dic amb tota claredat. El que passa és que el debat, i això és el que m'agradaria sentir de vostè i del seu grup, qüestionen el model que hem dissenyat?, fan alguna crítica a l'objectivitat i a la imparcialitat de les proves?, entri al fons, no entri a la prova, a la crítica concreta que hi serà tant, li ho dic, i vostè ho sap perfectament, en matèria de funció pública, que són processos complexos, sempre hi haurà errors, amb govern d'Esquerra Unida, del PP, del PSOE, o amb un pacte de progrés com hi ha aquí, no vulguin fer de l'anècdota el ridícul. I quan parl de ridícul parl del ridícul amb majúscules que vostès varen fer en aquesta comunitat autònoma i que, entre d'altres coses, va contribuir a dur-los a l'oposició política d'aquesta comunitat, i, per tant, crec que també han pagat vostès la crítica que la societat els feia al respecte.

Per això he volgut reiterar que no s'entengui la meua intervenció i la meua compareixença només com una lloança realitzada de com ho feim nosaltres de bé i la resta no val per a res, he volgut contraposar dos models i fer una reflexió crítica, i la millorarem, i a més ha estat una experiència per millorar qüestions a les pròximes convocatòries que es realitzin.

Crec, en definitiva, i ja per concloure, que aquestes eren les qüestions que demanaven els grups parlamentaris i l'opinió pública, una explicació de quin ha estat el procés i de si el model és o no defensable, i ja li ho dic, perquè no en tingui el menor dubte, que no em sent mínimament avergonyit, sinó totalment orgullós del model dissenyat i he volgut posar de manifest quines eren les deficiències que nosaltres havíem detectat, i crec que en la meua intervenció queden totalment clarificades.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica i per un temps màxim de cinc minuts, té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Jo, Sr. Conseller, entenc que no li agradin les meves paraules, però vostè no ha de perdre les formes, vostè ha de ser valent, i si el que vostè pretén amb aquests insults a la meua forma de fer feina i a persones que no es poden defensar, que jo calli, li diré una cosa, Sr. Conseller, no callaré, Sr. Costa, no callaré. Què és, que ara no em deixarà fer ni tan sols la meua feina d'oposició, amb tot aquest escàndol?, que no el vagi denunciar jo, el va denunciar la premsa, el va denunciar la gent que es va examinar. Renyi la premsa, també, la pot renyar, la premsa, també.

Ho dic perquè li quedi clar: em dugui als tribunals, però no faci acusacions falses contra la meua persona. Em dugui als tribunals, m'hi pot dur, m'hi pot dur pel meu passat com a secretària general tècnica; no tenc res a amagar, però em dugui als tribunals.

Poden continuar acomiadant gent improcedentment. Poden continuar humiliant moltes persones, poden continuar d'aquesta forma, però li repetesc clarament, primer, que no callaré i, segon, que tota aquesta persecució ideològica, la pagarà, Sr. Costa, la pagarà. El temps i, sobretot, la Justícia em donaran la raó, encara que ja han començat a donar-nos la raó.

Només li diré una cosa d'"enxufats", i és que, per favor, no utilitzi un doble llenguatge i no siguin mentiders; què em diu, d'Ibatur? Res, res i res. Us pica fort i molt fort, allò d'Ibatur. No em parli d'"enxufats" quan vostès, aquí en dos mesos, en tan sols dos mesos, i a totes les institucions on han governat han "enxufat" i molt. Tenc una acta notarial, Sr. Costa -se n'assabenta bé, dels seus "enxufats"- però li torn a dir que no farà que em senti amenaçada, com molta gent ho està. Què passa amb la gent del PSOE, amb carnet del PSOE que fa feina a la Comunitat Autònoma? Varen ser "enxufats" del Partit Popular?, varen ser apartats a un racó?, varen ser humiliats?

Sap per què em fa aquest discurs fàcil, Sr. Costa?, perquè primer de tot li han aconsellat, mal aconsellat, perquè vostè no és així i jo ho sé, però de totes maneres li he de dir que vostè fa això perquè està espantat, perquè la bola de neu cada pic s'està fent més grossa, i sap la té, Sr. Costa, la bola de neu?, sobre el

seu despatx de Funció Pública. Li pesa la bola. I, Sr. Conseller, li dic una vegada més, o atura i canvia aquesta política de personal que fan ara, o la bola de neu li caurà damunt i l'esclafarà. Sr. Costa, li dic de tot cor, és un consell que li don.

Però parlem del seu model de funció pública, parlem-ne. És el seu model de funció pública fer preguntes imbècils? És el seu model de funció pública que no es facin proves perquè no estan fets els exàmens? És el seu model de funció pública que surtin les notes a Internet i es retirin perquè el tribunal no s'havia reunit? És el seu model de funció pública que els menorquins, eivissencs i formenterencs sàpiguem on és la plaça dels Patins? És el seu model de funció pública que gent s'examini i després quedi fora perquè els requisits estaven malament a la pàgina web del Govern? És el seu model de funció pública discriminar col·lectius? Per què hi ha un pacte d'estabilitat a Educació? Per què fan concursos oposició a altres llocs i en el Govern ho troben inconstitucional? És el seu model de funció pública fer aquest sectarisme? És el seu model de funció pública que des d'agost fins ara cada dia es parli en els mitjans de comunicació de la seva mala gestió? On és el contracte amb la Universitat?

Diu que va fer una sol·licitud a la Universitat, per telèfon, dia 17 de desembre; m'ho aclareixi; no varen fer cap reunió, no varen tenir reunions, no varen dir com s'havien de fer les proves quan per primera vegada s'utilitzaven els tests psicotècnics? Jo no vaig dir allò de rescindir el contracte, ho va dir el president, el president de la Comunitat, i el rector ho va negar. No ho dic jo, Sr. Costa, no em renyi, ho varen dir els altres i vostè no m'ha aclarit res d'aquest tema.

Em diu si critic el sistema de selecció. No critic i mai no criticaré la selecció amb els principis de mèrit i capacitat, i nosaltres hem seleccionat amb els principis de mèrit i capacitat, nosaltres exigim temaris concrets i difícils, concrets i difícils. S'han fet oposicions, s'han fet promocions internes i els temes se seleccionaven per sorteig amb un bingo, amb unes bolles; així se seleccionaven els temes, Sr. Costa. Jo el que critic és aquest borsí d'interins, no per la forma d'entrar dels interins, critic uns tests psicotècnics que, la veritat, allò de la darrera pel·lícula de n'Almodóvar, o qui ha guanyat la lliga de futbol, o la plaça dels Patins, la veritat, Sr. Costa, és que a mi no m'agraden aquestes preguntes, jo crec que és més lògic exigir una sèrie de temes concrets, encara que siguin mínims, sobre les institucions d'aquestes illes, sobre les conselleries, sobre la Constitució espanyola o certs coneixements, que això sí que és mèrit i capacitat. On és la plaça dels Patins de Palma no és mèrit i capacitat, és sort, simplement és tenir sort...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, vagi acabant (...)

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, ja acab, Sra. Presidenta. Critic els psicotècnics i critic que creïn més interins en lloc de resoldre tota aquesta..., en lloc de resoldre tota la situació del personal interí.

Tot això només té un qualificatiu, Sr. Conseller, és esperpèntic, Sr. Costa, esperpèntic, i li torn a repetir: ho fan malament, molt malament, fan el ridícul, generen tensió i, a més, han obert una ferida política molt greu que de cada pic li explotarà més. Pot continuar per aquest camí, però per aquest camí no ens trobarà, i a més li repetesc que no callaré. I és vera que només s'equivoquen els que fan coses, és vera això, però només ho fan tan malament els que no serveixen; els que serveixen almanco ho fan normal.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Per torn de contrarèplica, algun grup vol intervenir? No hi ha grups que vulguin intervenir. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Cabrer, jo mai no he amenaçat ningú. El que passa és que potser el que vostè no té previst és que en un debat polític fins i tot l'oposició pugui ser criticada per una gestió anterior i, a més, en la qual vostè tenia graus de responsabilitat, i això és únicament un recordatori d'una exposició de dos models i és en el debat a què jo he entrat, i quan jo veig que hi ha una adjectivització de ridícul, d'incapaç, que subliminalment ho diu, jo li he volgut recordar com preparava vostè perquè la gent pogués entrar d'interina. Simplement això; o és que no entra dins el debat parlamentari, aquesta qüestió? Jo ja ho sé, que la crítica no agrada a ningú, però aquí estam en una dialèctica de crítiques a realitzar, i el que és important és que els ciutadans puguin percebre d'una forma clara que hi ha hagut un canvi radical en l'accés a la funció pública.

Però jo crec -i evidentment, discutir amb exposicions molt demagògiques a vegades fa incórrer en determinades qüestions, però li diré una cosa que a mi m'indigna profundament com a resident, com a ciutadà d'Eivissa: a mi, que em digui que aquestes proves són unes proves totalment centralitzades m'indigna, m'indigna. Són les primeres proves, en aquesta comunitat autònoma, que els eivissencs, asseguts a l'antiga seu del consell insular s'han pogut examinar al mateix moment en què s'examinaven els mallorquins, sense haver de venir a Mallorca, excepte un percentatge molt baix, i el mateix per als menorquins. Per tant, em reconegui mínimament que alguna cosa bé haurem fet. Això és que és totalment objectiu; a Menorca s'examinaven i a Eivissa també i diu que no, proves totalment mallorquines. Per tant, reconegui que hi ha hagut -i probablement per la meua pròpia procedència- és a dir, una sensibilitat màxima cap als ciutadans menorquins i cap als ciutadans d'Eivissa i cap als ciutadans de Formentera. Reconegui això una mica, perquè vostès, d'un desplaçament de 30 menorquins i de 30 eivissencs, que ha passat a totes les convocatòries amb un marge d'error perquè no duc d'estadística, critiquen això com a proves mallorquines o proves totalment centralitzades, perquè no voldria fer mai un desqualificatiu cap als ciutadans de Mallorca. Per tant,

reconegui que hi ha hagut un esforç de la Conselleria per anar a la descentralització.

Quant als temes de les preguntes, jo és un joc que ja li he dit que no hi entraré, ni sobre la plaça dels Patins, ni tal. Evidentment jo tenc la meua pròpia opinió, però he dissenyat, i amb això en el debat que tenim vostè juga amb avantatge, jo no entraré a fer cap valoració d'unes proves que assumeix dins un model que he dissenyat. Però li diré una cosa: tots hem de fer molt per a la paritat cultural i, per entendre-ho, a totes i cada una de les illes. Però li diré una cosa, això també serveix per al *Ministerio de Educación* a Madrid, amb aquest debat que hi va haver i sobre aquesta crítica.

I una altra cosa que ha apuntat molt bé el representant del PSM: no s'ha de caure en el localisme i crec que això hauria de ser, a més, com una qüestió ja de pacte institucional en el sentit que no caiguéssim en la demagògia, perquè vostè ha parlat de la plaça dels Patins, però també s'han apuntat a Borja Moll, i és localisme també parlar de l'escriptor Marià Villangómez, que crec que també era a les preguntes?, o no és exigible a un mallorquí que sàpiga qui és Marià Villangómez?, o és que qualsevol cosa que passa a Menorca que és un fet rellevant per al nostre país -si creim que això és un país- tant fa que sigui de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa o de Formentera i és exigible com a nivell cultural? No s'enganyi: si estam d'acord en voler construir una comunitat i un país, tenim una cultura que hem de defensar, que s'ha de prendre des de Ciutadella al port de la Savina de Formentera, i això val per a tots els ciutadans. No m'entri en la demagògia que qualsevol cosa menorquina només es pot demanar als menorquins, qualsevol cosa de Mallorca es pot demanar només als mallorquins, i qualsevol cosa d'Eivissa o de Formentera només a la gent de les Pitiüses, perquè faríem, des d'una perspectiva de construir un país, un flac favor, el faríem, no seria entendre el model de la Comunitat Autònoma que els partits polítics varen pactar en aquesta comunitat. Per tant, li demanaria des d'aquesta tribuna que no caiguin en la demagògia del localisme i no s'apunten a aquest tipus de campanya, perquè poc contribueixen a fer comunitat.

El mateix he apuntat sobre el tema dels tests psicotècnics. Això, miri, va ser una decisió que enteníem que contribuïa, a la introducció dels temes psicotècnics, perquè els ciutadans poguessin participar i que es pogués triar en funció de la vàlua de cada un d'ells.

I vostè parla d'una acta notarial, d'Ibatur, d'empreses públiques. Jo només li diré quina va ser la resposta del president d'aquesta comunitat, immediata, immediata va ser: "i es depuraran les responsabilitats, si se n'ha de depurar alguna", però dels casos clars i flagrants que els hem plantejat, vostès no n'han assumit ni mig, i aquesta és la diferència. Vostè em diu els d'Ibatur, i l'altre dia en el Ple del Parlament vaig dir el nom d'una persona i el vaig dir en sigles, però treballava a Presidència; o és que, d'això, vostès no en saben res?, o vostè d'atreveix a defensar aquest model d'accés? Digui el que diuen en els passadissos del Parlament i per tot, reconeixin els seus errors, de com es va entrar, i venguin aquí i tinguin la valentia política d'explicar-ho, i això sí que, en majúscules, és parlar de ridículs.

Jo vull acabar amb la idea de transmetre que amb tota humilitat he volgut fer una defensa d'un model, que tots els models de funció pública, a qualsevol lloc, són complexos i que sempre s'ha de tenir un cert estómac perquè sempre es produeixen errors, en qualsevol disseny de funció pública i, això, ho sap tothom, i ho he dit en majúscules, i ja n'hi ha hagut, es cobriran, però la defensa del model es farà amb tota seriositat, i aquest serà el nivell que voldrem crear.

Però -ho havia apuntat al principi i ho he volgut deixar per al final- poc a poc, els que duim poc temps per aquí ens anirem coneixent, però un dels meus objectius polítics que tenc a funció pública ha estat dissenyar un model, i el segon ha estat mirar de pactar-lo amb les forces socials, i tercer mirar de pactar-lo amb totes les forces polítiques d'aquesta comunitat, i no vull deixar de banda el Grup Popular, si és possible; per això vaig fer l'altre dia, com a compromís que vaig prendre en aquesta comissió, però encara que no l'hagués tengut, vaig voler visualitzar i que vostè pogués visualitzar d'una forma clara, no una rectificació, sinó la necessitat política, però no per al govern actual, sinó una necessitat d'arribar a un gran acord en funció pública, i així em vaig comprometre a mirar d'estudiar un marc que, sense allunyar-me del marc a què hem arribat amb els sindicats dins el marc de la mesa general de negociació, poder arribar a un gran consens polític, i aquest és el meu tarannà i li dic que, a part de les batusses que es produeixen en tot debat parlamentari o en tota comissió parlamentària, continuaré per aquesta línia.

Però també li vull dir una cosa com a reflexió o com a consell: si vostès pretenen, amb l'exercici polític demagògic que fan dia a dia, entaular punts de consens amb el Govern, crec que practiquen aquest exercici molt malament, és a dir, poder arribar a acords polítics no és només una voluntat d'una part, és voluntat de dues parts i, per tant, sense renunciar a un model que hem dissenyat ni als principis bàsics, estam disposats a fer un esforç d'obrir un gran consens de funció pública, perquè com a bon demòcrata sé que els governs no són permanents i que hi ha un canvi que ve determinat per les urnes, i crec, i aquesta seria la meva gran satisfacció quan pugui analitzar des de fora el mes pas transitòriament per la Conselleria d'Interior, haver aconseguit un model professionalitzat i despolititzat i, a ser possible, haver-lo consensuat amb totes les forces socials i polítiques d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

